

8. Могілевський Л.В. Система трудового права України: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.05. Х., 2016. 409 с.
9. Подорожній Є.Ю. Особливості юридичної відповідальності у трудовому праві України: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.05. Х., 2016. 426 с.
10. Скакун О.Ф. Теорія держави і права (енциклопедичний курс): підручник. Харків: Еспада, 2009. 752 с.
11. Івчук Ю.Ю. Теоретичні підходи до системи трудового права України в умовах ринкової економіки: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Луганськ, 2004. 175 с.
12. Адміністративне право України. Академічний курс: в 2 т.: підручник / за ред. В.Б. Авер'янова. К.: Юридична думка, 2004. Т. 1: Загальна частина. 2004. 584 с.
13. Адміністративне право України: підручник / за заг. ред. д. ю. н., проф. Т.О. Коломоєць. Київ: «Істина», 2008. 457 с.
14. Мандрик С.І. Адміністративно-правовий статус вищих навчальних закладів МВС України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Х., 2010. 207 с.
15. Савельєв О.С. Адміністративно-правові засади атестації працівників органів внутрішніх справ: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Дніпропетровськ, 2008. 199 с.

УДК 342.922

ОКРЕМІ АСПЕКТИ КЛАСИФІКАЦІЇ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ МІСЬКИМ ТРАНСПОРТОМ

SEPARATE ASPECTS OF CLASSIFICATION OF TRANSPORT SERVICES IN THE FIELD OF TRANSPORTATION BY CITY

Волік В.В.,

доктор юридичних наук, адвокат,
керівникПершого Міжнародного Європейського
Інформаційно-Консультаційного Центру (Барселона, Іспанія)

У статті розглянуті окремі аспекти класифікації транспортних послуг у сфері перевезень міським транспортом. Проаналізовані класифікації транспортних послуг за характером, за суб'єктами, які здійснюють їх надання, і за кінцевим результатом. Розроблено пропозиції щодо поділу цих послуг на основні та додаткові, а також надані власні критерії щодо розмежування транспортних послуг у сфері перевезень міським транспортом.

Ключові слова: транспорт, міський транспорт, транспортна послуга, основна транспортна послуга, додаткова транспортна послуга.

В статье рассмотрены отдельные аспекты классификации транспортных услуг в сфере перевозок городским транспортом. В частности, проанализированы классификации транспортных услуг по характеру, субъектам, осуществляющим их предоставление, и по конечным результатам. Разработаны предложения по разделению этих услуг на основные и дополнительные, а также представлены собственные критерии по разграничению транспортных услуг в сфере перевозок городским транспортом.

Ключевые слова: транспорт, городской транспорт, транспортная услуга, основная транспортная услуга, дополнительная транспортная услуга.

The article considers some aspects of classification of transport services in the field of transportation by city transport. In particular, the classification of transport services by nature, the entities that carry out their provision and the final result are analyzed. Proposals have been developed for the division of these services into the main and additional and provided their own criteria for delimitation of transport services in the field of transportation by city transport.

Key words: transport, city transport, transport service, main transport service, additional transport service.

Постановка проблеми. Становлення ринкової економіки, основою якої є господарська діяльність, діалектика адміністративно-правових інститутів призводить до необхідності обґрунтування особливого виду публічних відносин, адміністративно-господарських правовідносин. Науково-практичною основою формування теорії адміністративно-господарських правовідносин є необхідність підвищення ефективності державного регулювання в системі організації й функціонування ринкового господарства [1]. Система організації й функціонування ринкового господарства насамперед залежить від рівня розвитку транспортних послуг.

Від злагодженої роботи міського транспорту залежить комфорт і безперерйне функціонування майже будь-якого населеного пункту. Окремі адміністративно-територіальні одиниці, урядові органи й інші суб'єкти постають як замовники послуг, що надаються міським транспортом. Міський транспорт також може як надавати певні послуги, так і споживати їх у результаті здійснення власної діяльності. Сфера перевезень міським транспортом передбачає надання (постачання) послуг, причому такі послуги надаються як міським транспортом, так і самому міському транспорту. Великий інтерес ці питання викликають у вітчизняних і закордон-

них учених, що займаються економічними, технічними та правовими науками. Отже, теоретичне розроблення сутності транспортних послуг, виділення серед них основних, що надаються міським транспортом, і з'ясування особливостей їх здійснення залишається важливим питанням на шляху до вдосконалення роботи міського транспорту.

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що дотепер не було розроблено на достатньому рівні системи критеріїв для розмежування та класифікації транспортних послуг.

Стан опрацювання. Слід згадати роботи науковців М. Шелухіна [2], В. Парахіної [3], Н. Троїцької, А. Чубукова [4], В. Савенко, В. Гайдукевич [5], О. Антоненко [6], І. Гончар [7], Д. Мелентьєва [8], Д. Власенко [9], які розглядали діяльність міського транспорту та послуги, що ним надаються. Їхні праці знаходяться як в економічній, так і в правовій площині з огляду на те, що діяльність транспорту тісно пов'язана із цими науками. Проте слід зазначити, що поза увагою дослідників залишилися окремі питання надання транспортних послуг. Так, не проаналізовано, що послуги, які надаються у сфері перевезень міським транспортом, можуть бути розподілені на основні та додаткові, а також не досліджено особливості цих послуг.

Метою статті є розроблення пропозицій щодо поділу транспортних послуг у сфері перевезень міським транспортом на основні та додаткові, а також представлення власних критеріїв щодо їх розмежування.

Виклад основного матеріалу. Згідно із Законом України «Про транспорт» до єдиної транспортної системи входить морський, річковий, автомобільний, міський електротранспорт, метрополітен, відомчий транспорт та ін. Крім того, єдина транспортна система повинна відповідати вимогам суспільного виробництва та національної безпеки, мати розгалужену інфраструктуру для надання всього комплексу транспортних послуг, зокрема й для складування й технологічної підготовки вантажів до транспортування, забезпечувати зовнішньоекономічні зв'язки України [10]. Отже, діяльність міського транспорту передбачає наявність певних послуг, які законодавець називає транспортними.

На законодавчому рівні не закріплено розмежування транспортних послуг. Закони України «Про транспорт» і «Про дорожній рух» взагалі не містять визначення поняття транспортної послуги [10; 11]. Не містять такого визначення й Господарський кодекс України та Цивільний кодекс України.

Закон України «Про міський електротранспорт» містить таке визначення транспортної послуги: перевезення пасажирів і їх багажу міським електричним транспортом, а також надання інших послуг, пов'язаних із таким перевезенням [12].

Згідно з п. 1 Правил перевезення вантажів автомобільним транспортом в Україні, затверджених Наказом Міністерства транспорту України від 14.10.1997 р. № 363, зареєстрованим у Мін'юсті України 20.02.1998 р. за № 128/2568, транспортна послуга – це перевезення вантажів і комплекс допоміжних операцій, що пов'язані з доставкою вантажів автомобільним транспортом [13].

Згідно з п. 14 Державного стандарту «Вантажні автомобільні перевезення», затвердженого Наказом Держстандарту України від 27.06.1994 р. № 161, транспортна послуга – це перевезення вантажів і комплекс допоміжних операцій, пов'язаних із доставкою вантажів автомобільним транспортом.

У Правилах надання послуг пасажирського автомобільного транспорту зазначено, що транспортні послуги – це діяльність, пов'язана із задоволенням потреби населення в перевезеннях автомобільним транспортом [14].

Закон України «Про автомобільний транспорт» не містить визначення поняття транспортної послуги, проте згадується така категорія, як замовник транспортних послуг (юридична або фізична особа, яка замовляє транспортні послуги з перевезення пасажирів і/або вантажів), а також наводиться визначення поняття транспортно-експедиторських послуг – послуги, пов'язані з підготовкою та відправленням вантажів, організацією та забезпеченням перевезень, контролем за проходженням і одержанням вантажів, проведенням взаєморозрахунків [15].

Узагальнюючи викладене, відзначимо, що законодавець, по-перше, не закріпив у базових законах і кодексах, що стосуються міського транспорту, визначення поняття транспортної послуги. По-друге, в інших нормативних актах визначення поняття транспортної послуги не має однотайності. По-третє, запропонований поділ послуг на «перевезення» та «інші послуги», на «перевезення» та «допоміжні операції» не дає відповіді на запитання про суб'єктний склад споживачів і надавачів цих «інших послуг» і «допоміжних операцій» та про зміст і характер таких послуг. На нашу думку, необхідне чітке окреслення та розмежування кожної з наведених категорій з огляду на те, що ці послуги різні за своїм характером, суб'єктами, які здійснюють їх надання, і кінцевим результатом. Вважаємо за необхідне розділяти транспортні послуги на основні та додаткові.

Так, до основних послуг у сфері перевезень міським транспортом слід віднести перевезення пасажирів і їхнього багажу, виконання робіт із благоустрою міста, перевезення вантажів у межах міста та ін. До додаткових, насамперед, відносимо транспортні послуги, не пов'язані зі здійсненням перевезення,

але які сприяють здійсненню такого перевезення. Головними з них є такі: утримання об'єктів міського транспорту; організація роботи тягових електростанцій, кабельних і контактних мереж; діяльність бензозаправних станцій і бензоколонок; ремонтних майстерень і заводів, депо й гаражів, станцій технічного обслуговування, пунктів прокату автомобілів; диспетчерське управління та ін. Крім того, до додаткових послуг можна віднести інформування про діяльність міського транспорту, обслуговування мережі автоматів, що здійснюють реалізацію квитків на міський транспорт пасажиром, і т. п.

Що стосується надання зазначених основних і додаткових послуг, то слід відзначити, що податкове законодавство надання послуг розуміє як постачання послуг, тобто це будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності й інші нематеріальні активи, надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії чи провадження певної діяльності [16]. У тому ж Податковому кодексі зазначено, що місцем постачання послуг є місце фактичного постачання послуг, пов'язаних із рухомим майном, а саме:

- послуг, що є допоміжними в транспортній діяльності: навантаження, розвантаження, перевантаження, складське оброблення товарів та інші аналогічні види послуг;
- послуг, пов'язаних із перевезенням пасажирів і вантажів, зокрема й із постачанням продовольчих продуктів і напоїв, призначених для споживання;
- послуг із виконання ремонтних робіт і послуг із перероблення сировини, а також інших робіт і послуг, що пов'язані з рухомим майном [16].

Отже, спираючись на норми Податкового кодексу України, можна зробити висновок, що транспортна послуга повинна споживатися в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності, а місцем її постачання є місце фактичного постачання. Крім того, здійснюється певне розмежування транспортних послуг на допоміжні в транспортній діяльності; послуги, пов'язані з перевезенням пасажирів і вантажів; послуги з виконання ремонтних робіт і послуг із перероблення сировини, а також інших робіт і послуг, що пов'язані з рухомим майном.

На наш погляд, запропонована конструкція є невдалою з огляду на те, що в ній немає можливості чітко розмежувати послуги на основні та додаткові. Так, навантаження, розвантаження, перевантаження, складське оброблення товарів не є безпосереднім переміщенням, але є необхідною умовою такого переміщення. Що ж стосується виконання ремонтних робіт та інших робіт і послуг, що пов'язані з рухомим майном, то надання основних послуг із перевезення/переміщення також знаходиться в прямій залежності від цих послуг. Як було зазначено, ці послуги ми пропонуємо відносити до додаткових. І найбільш невдалим є формулювання норми, в якій йдеться про послуги, пов'язані із перевезенням пасажирів і вантажів, адже всі охарактеризовані вище послуги (крім послуг спеціального транспорту) пов'язані з перевезенням пасажирів і вантажів.

Висновки. Підсумовуючи викладене, можна дійти висновку, що слід розмежовувати послуги, що надаються міським транспортом, на основні та додаткові. Додаткові послуги у сфері перевезень міським транспортом не обов'язково надаються (постачаються) міським транспортом, але вони потрібні для надання основних послуг. Споживачем додаткових послуг є міський транспорт і споживачі основних послуг, які надаються міським транспортом. Надаються ж додаткові послуги як міським транспортом, так і сторонніми суб'єктами господарювання.

З урахуванням викладеного є необхідність розмежовувати транспортні послуги на основні та додаткові. Таке розмежування слід зробити на законодавчому рівні з метою усунення двозначних трактувань термінів, що містяться в різних нормативних актах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Братусь С. К проблеме хозяйственно-административного права. Советское государство и революция права. 1930. № 11–12. С. 146–167.
2. Транспортне право України: підруч. для студ. юр. спец. вищ. навч. закл. / за ред. М. Шелухіна. К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2008. 896 с.
3. Парахина В. Методологические основы и методы муниципального управления развитием пассажирского транспорта города: автореф. дисс. на соискание ученой степени доктора экономических наук. СПб., 1999. 38 с.
4. Троицкая Н., Чубуков А. Единая транспортная система: учебник для студ. учреждений сред. проф. образования. М.: Академия, 2003. 240 с.
5. Савенко В., Гайдукевич В. Транспорт і шляхи сполучення: підручник. К.: Арістей, 2005. 256 с.
6. Антоненко О. Деякі проблемні питання в перевезенні міським пасажирським транспортом та шляхи їх вирішення. Південноукраїнський правничий часопис. 2008. № 1. 122 с.
7. Гончар И. Правила для перевозчиков. Кабинет Министров Украины принял новую редакцию Правил предоставления услуг пассажирского автомобильного транспорта. Юридична практика-Фахівець. 2007. № 44. 24 с.
8. Мелентьев Д. Городской пассажирский транспорт: от совершенного государственного монополизма к полноправию бизнес-структур. Економічний вісник Донбасу. 2011. № 2. С. 12–16.
9. Власенко Д. Теоретико-методичні підходи до визначення особливостей маркетингу транспортних послуг. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/PSPE/2010_4/Vlasenko_410.htm.
10. Про транспорт: Закон України від 10.11.1994 р. № 232/94-ВР. Відомості Верховної Ради (ВВР). 1994. № 51. Ст. 446.
11. Про дорожній рух: Закон України від 30.06.1993 р. № 3353-XII. Відомості Верховної Ради (ВВР). 1993. № 31. Ст. 338.
12. Про міський електричний транспорт: Закон України від 29.06.2004 р. № 1914-IV. Відомості Верховної Ради (ВВР). 2004. № 51. Ст. 548.
13. Про затвердження Правил перевезення вантажів автомобільним транспортом в Україні: Наказ Міністерства транспорту України від 14.10.1997 р. № 363. URL: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1036.99.5&nobreak=1>.
14. Про затвердження Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту: Постанова КМУ від 18.02.1997 р. № 176. URL: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1058.133.16&nobreak=1>.
15. Про автомобільний транспорт: Закон України від 5.04.2001 р. Офіційний Вісник України. 2001. № 17. Ст. 719.
16. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. Офіційний вісник України. 2010. № 92. Ст. 3248.

УДК 342.951:351.82

ІНФОРМАЦІЙНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ЧИННИКІВ ПОДОЛАННЯ КОРУПЦІЇ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

INFORMATION-LEGAL PROVISION OF ANTI-CORRUPTION ACTIVITY AS ONE OF THE BASIC FACTORS FOR COMBATING CORRUPTION: INTERNATIONAL EXPERIENCE

Голота Н.П.,

*викладач кафедри правового регулювання економіки і правознавства
Вінницького навчально-наукового інституту економіки
Тернопільського національного економічного університету*

У статті розглянуто шляхи реформування антикорупційної стратегії України, можливості впровадження системи інформаційно-правового забезпечення антикорупційної діяльності, досліджено зарубіжні стратегії протидії корупції, проаналізовано значну кількість джерел, в яких розглядається світовий досвід антикорупційної діяльності, а також виділено основні моделі протидії корупції.

Ключові слова: корупція, антикорупційна стратегія, запобігання корупції, антикорупційна діяльність, горизонтальна стратегія.

В статье рассмотрены пути реформирования антикоррупционной стратегии Украины, возможности внедрения системы информационно-правового обеспечения антикоррупционной деятельности, исследованы зарубежные стратегии противодействия коррупции, проанализировано значительное количество источников, в которых рассматривается мировой опыт антикоррупционной деятельности, а также выделены основные модели противодействия коррупции.

Ключевые слова: коррупция, антикоррупционная стратегия, предотвращения коррупции, антикоррупционная деятельность, горизонтальная стратегия.

In the article is considered ways of reforming Ukraine's anti-corruption strategy; possibilities of introduction of information and legal support system for anti-corruption activities; foreign anti-corruption strategies are researched; analyzed a significant number of sources, which considers the world experience of anti-corruption activities, highlighted the main models of counteraction to corruption.

Key words: corruption, anticorruption strategy, prevention of corruption, anti-corruption activity, horizontal strategy.

Постановка проблеми. Корупція як суспільне явище існувала ще у стародавні часи. Однак із плином часу та постійним науковим, технічним, моральним розвитком більшість населення стала сприймати це явище як негативне та спрямовувати свої дії на його викорінення. Нині більшість провідних європейських країн провела низку реформ, спрямованих на подолання корупції. Їх успішність залежала від багатьох чинників: соціальних, економічних, ментальних, психологічних тощо.

Україна на сучасному етапі свого розвитку, зважаючи на взяті перед Європейським Союзом зобов'язання, провводить низку заходів задля зменшення проявів корупції у суспільстві. Однак для того щоб повністю викоринити

це явище або мінімізувати його прояви, необхідне постійне оновлення та вдосконалення чинного законодавства і створення системи ефективних заходів задля боротьби з корупцією.

Метою статті є розгляд досвіду боротьби з корупцією провідних країн світу, визначення ролі чинника інформаційно-правового забезпечення як важливої складової частини антикорупційної стратегії, аналіз можливості впровадження міжнародного досвіду в цій сфері у систему боротьби з корупцією в Україні.

Стан опрацювання. Останнім часом корупційні явища активно досліджуються багатьма закордонними вченими, а також фахівцями «Транспаренсі Інтернешнл»,

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ПОРІВНЯЛЬНО-АНАЛІТИЧНЕ ПРАВО

6/2017

WWW.PAP.IN.UA

ЕЛЕКТРОННЕ НАУКОВЕ ФАХОВЕ ВИДАННЯ

**Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»
Міністерства освіти і науки України**

**Електронне наукове видання
«Порівняльно-аналітичне право»**

№ 6, 2017

**Ужгородський національний університет
Ужгород 2017**

Порівняльно-аналітичне право – електронне наукове фахове видання юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

- Головний редактор:** Бисага Юрій Михайлович – доктор юридичних наук, професор
- Заст. гол. редактора:** Бєлов Дмитро Миколайович – доктор юридичних наук, професор
- Відповідальний секретар:** Рогач Олександр Янович – доктор юридичних наук, професор
- Члени редакційної колегії:**
- Бєдь Віктор Васильович – доктор юридичних наук, професор;
 - Білаш Олександр Володимирович – доктор теології, кандидат юридичних наук, доцент;
 - Гайніш Едіта – доктор права, доктор філософії у сфері права (Словацька Республіка);
 - Громовчук Мирослава Володимирівна – кандидат юридичних наук, доцент;
 - Дрозд Олексій Юрійович – доктор юридичних наук, доцент;
 - Жежихова Мартина – кандидат юридичних наук (Словацька Республіка);
 - Лазур Ярослав Володимирович – доктор юридичних наук, професор;
 - Лемак Василь Васильович – доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України;
 - Мраз Станіслав – доктор юридичних наук, професор (Словацька Республіка);
 - Рогач Іван – кандидат юридичних наук (Словацька Республіка);
 - Сєврюков Олександр Павлович – доктор юридичних наук, професор (Російська Федерація);
 - Семерак Олександр Созонович – кандидат юридичних наук, професор;
 - Сідак Микола Васильович – доктор юридичних наук, професор;
 - Станіш Пьотр – доктор права, професор (Республіка Польща);
 - Ступник Ярослав Валерійович – кандидат юридичних наук, доцент;
 - Уканов Казбек – доктор юридичних наук, професор (Республіка Казахстан);
 - Фазикош Василь Георгійович – кандидат юридичних наук, професор;
 - Федоренко Владислав Леонідович – доктор юридичних наук, професор;
 - Шекк Олена Олександрівна – кандидат юридичних наук, доцент (Російська Федерація);
 - Ярема Василь Іванович – доктор економічних наук, професор.

Видання «Порівняльно-аналітичне право» включено до переліку наукових фахових видань, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук з юридичних дисциплін.

Наказ Міністерства освіти і науки України № 463 від 25 квітня 2013 р.

Електронне наукове фахове видання «Порівняльно-аналітичне право» включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus International (Республіка Польща)

*Рекомендовано до опублікування Вченою радою
ДВНЗ «Ужгородський національний університет», протокол № 15 від 21.12.2017 року*

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА;
ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Грицай І.О. ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	14
Каленіченко Л.І. СУТНІСТЬ ЗАКОННОСТІ В ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗДІЙСНЕННІ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	17
Касяненко Є.В. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ТРАНСФОРМАЦІЇ СТАТУСУ МІСЦЕВИХ ДЕРЖАВНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ.....	20
Качанов Є.О. НЕДЕРЖАВНІ СИСТЕМИ ПРАВОСУДДЯ: МОДЕЛІ ВЗАЄМОВІДНОСИН ІЗ ДЕРЖАВНИМИ ПРАВОВИМИ СИСТЕМАМИ.....	23
Копча В.В. ФУНКЦІЇ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВИ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ.....	27
Крижановська О.В. ПРОБЛЕМАТИКА ФОРМУВАННЯ ВЕРТИКАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПРАВОВОГО ПОРЯДКУ В СУЧАСНІЙ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ.....	30
Курусь Т.В. ДЖЕРЕЛЬНА БАЗА ДОСЛІДЖЕННЯ НОРМОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЇХ ВЗАЄМОДІЇ.....	34
Мельник О.О. ЕВОЛЮЦІЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ В УКРАЇНІ У XIV–XVI СТОЛІТТЯХ.....	36
Молдавчук Н.М. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПРИРОДИ, ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСНИХ ОЗНАК «ЗЛОВЖИВАННЯ СУБ'ЄКТИВНИМ ПРАВОМ»: ОКРЕМІ ПИТАННЯ.....	38
Мухін В.В. СУДОВЕ РІШЕННЯ ЯК ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПРАВОВИЙ АКТ В КОНТЕКСТІ ВИМОГ СПРАВЕДЛИВОГО СУДУ.....	42
Галас В.І., Попович Т.П. ЕЛЕМЕНТНИЙ СКЛАД ФОРМИ ДЕРЖАВИ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ.....	45
Степаненко К.В. ДОКТРИНАЛЬНЕ РОЗУМІННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ У ЗАРУБІЖНІЙ ТА ВІТЧИЗНЯНІЙ ПРАВОВІЙ НАУЦІ.....	48
Форосянко Д.В. ФІСКАЛЬНІ ОРГАНИ СТАРОДАВНИХ ДЕРЖАВ.....	51
Ярмол Л.В. СВОБОДА ВИРАЖЕННЯ ПОГЛЯДІВ: ПРИРОДНО-ПРАВОВА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ.....	56

РОЗДІЛ 2

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Бровко Н.І. ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	60
Голяк Л.В. ВИНИКНЕННЯ ТА ІНСТИТУЦІОНАЛЬНА ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ІНСТИТУТУ МУНІЦИПАЛЬНИХ ОМБУДСМАНІВ.....	62
Маслова Н.Г. ДОСТУПНІСТЬ ПРАВА НА ОСВІТУ ПІД ЗАХИСТОМ ОРГАНІВ СУДОВОЇ ЮРИСДИКЦІЇ: ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.....	66
Нечипорук К.О. УМОВИ ТА ПОРЯДОК НАДАННЯ СТАТУСУ ЗАКОРДОННОГО УКРАЇНЦЯ.....	71
Піфко О.О. ВИМОГИ ЩОДО ЧЛЕНІВ ВИЩОЇ РАДИ ПРАВОСУДДЯ: ПРОБЛЕМИ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	74
Тетянич А.Т. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАБОРОНИ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ В УКРАЇНІ ТА РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ.....	77

РОЗДІЛ 3

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО;
МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Ахмач Г.М. СУД АПЕЛЯЦІЙНОЇ ІНСТАНЦІЇ В АСПЕКТІ ЗМІН ДО ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	81
Борисова Ю.Є. НАЯВНІСТЬ ВИНИ ЯК УМОВА ДЕЛІКТНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ ТА США.....	84
Брайченко С.М. ПРОБЛЕМИ ПИТАННЯ ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ ЯК ЗАКЛЮЧНОЇ СТАДІЇ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ.....	87
Булеца С.Б. ДОГОВІР ПРО НАДАННЯ ОСОБЛИВИХ ПОСЛУГ.....	90

Василенко Л.П. МАЙНОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПОСАДОВИХ І СЛУЖБОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ ВЛАДИ ЗА ЗАПОДІЯННЯ ШКОДИ НАВКОЛИШНЬОМУ ПРИРОДНОМУ СЕРЕДОВИЩУ.....	94
Виноградова А.І. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МОДЕРНІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА.....	98
Долинська М.С. НОТАРІАЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ: ПОНЯТТЯ ТА ДЖЕРЕЛА.....	101
Кодинець А.О. ЦИВІЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВІДНОСИН: ПОНЯТТЯ, ПРАВОВІ ЗАСАДИ, ОСОБЛИВОСТІ.....	104
Кочина О.С. ВИНА ЯК УМОВА ВИНИКНЕННЯ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ З ВІДШКОДУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ ПОРУШЕННЯМ АВТОРСЬКИХ ТА СУМІЖНИХ ПРАВ.....	107
Лазаренко М.М. СПІВВІДНОШЕННЯ ЗАСОБІВ, СПОСОБІВ ТА ФОРМ ЗАХИСТУ МАЙНОВИХ ПРАВ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТОРА В МІЖНАРОДНОМУ ПРИВАТНОМУ ПРАВІ.....	110
Лісніча Т.В. МЕЖИ ПРАВА ПУБЛІЧНОЇ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ НА СВОБОДУ ВИСЛОВЛЕННЯ ВЛАСНОЇ ДУМКИ.....	114
Мельник М.Б. ОСОБЛИВОСТІ ОЗНАК ЗОБОВ'ЯЗАЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН ПРИ ПРИПИНЕННІ ПРАВА НА АЛІМЕНТИ НАБУТТЯМ У ВЛАСНІСТЬ ДИТИНОЮ НЕРУХОМОГО МАЙНА	119
Парасюк В.М. СКЛАД ПРАВОПОРУШЕННЯ ЯК ПІДСТАВА ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	124
Перунова О.М. ФІКСАЦІЯ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА ЯК ЕЛЕМЕНТ ДОКАЗУВАННЯ.....	128
Романюк У.В. СКЛАДНІ ЖИТТЄВІ ОБСТАВИНИ ЯК ПЕРЕДУМОВА УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ ПРО ПАТРОНАТ НАД ДИТИНОЮ В УКРАЇНІ.....	130
Самагальська Ю.Я. ПРАВО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА КОМП'ЮТЕРНУ ПРОГРАМУ.....	133
Сібільов Д.М. ОКРЕМІ ПИТАННЯ УЧАСТІ ДЕРЖАВИ ЯК БОРЖНИКА У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	137
Слома В.М. МНОЖИННІСТЬ СУБ'ЄКТІВ У ЗОБОВ'ЯЗАННЯХ ІЗ ЗАПОДІЯННЯ ШКОДИ.....	139
Соколов О.М. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ АСПЕКТ СПАДКУВАННЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМИ ОСОБАМИ.....	141
Токарева В.О. ВІЛЬНІ ЛІЦЕНЗІЇ ТВОРЧИХ СПІЛЬНОТ.....	144
Юнін О.С. ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ДОГОВОРУ ОХОРОНИ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ	148

РОЗДІЛ 4

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО, ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО

Брайченко С.М. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФЕРМЕРСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.....	151
Лапінська Є.І. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ.....	153
Січко Л.О. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФОНДОВОЇ БІРЖИ В УКРАЇНІ.....	156

РОЗДІЛ 5

ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Даниліна Ю.С. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПИТАННЯ ЮРИДИЧНИХ ГАРАНТІЙ ЗДІЙСНЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ В УКРАЇНІ.....	159
---	-----

РОЗДІЛ 6

ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

Бондар В.В. ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА В МІСТАХ.....	162
Залеська А.С. НАБУТТЯ РЕЧОВИХ ПРАВ НА ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ В КОНТЕКСТІ ВИКЛЮЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	166
Кошеленко К.В. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ШКОДУ НАВКОЛИШНЬОМУ ПРИРОДНОМУ СЕРЕДОВИЩУ ЯК ЕЛЕМЕНТ МЕХАНІЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВА НА БЕЗПЕЧНЕ НАВКОЛИШНЄ ПРИРОДНЕ СЕРЕДОВИЩЕ.....	169
Лисанець О.С. ЗЕМЕЛЬНІ ПРАВА В СИСТЕМІ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА.....	172
Семенець Р.Ю. ПРАВОВІ ЗАСАДИ АДАПТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ ВІДПОВІДНО ДО НОРМ ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	175

Циліорик Р.А. ОРГАНІЧНЕ ЗЕМЛЕРОБСТВО ЯК ЕЛЕМЕНТ ОРГАНІЧНОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ.....	180
Чирик А.О. ДО ПИТАННЯ ПРО СПІЛЬНУ ЧАСТКОВУ ВЛАСНІСТЬ НА ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ.....	183

РОЗДІЛ 7

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Білецький В.О. ЩОДО ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВИХ ПІДРОЗДІЛІВ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ.....	186
Бортник С.М. СПЕЦИФІКА СПІВВІДНОШЕННЯ НОРМ АДМІНІСТРАТИВНОГО ТА ТРУДОВОГО ПРАВА В КОНТЕКСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ НИМИ ПРОХОДЖЕННЯ СЛУЖБИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	189
Волік В.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ КЛАСИФІКАЦІЇ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ МІСЬКИМ ТРАНСПОРТОМ.....	192
Голота Н.П. ІНФОРМАЦІЙНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ЧИННИКІВ ПОДОЛАННЯ КОРУПЦІЇ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД.....	194
Грабар Н.М., Федик С.Є. ДО ПИТАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЦЕНТРАЛЬНИХ ТА МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ З ПИТАНЬ НАДАННЯ ДОПОМОГИ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМ ОСОБАМ.....	198
Греца Я.В. ПРАВОВА ОЦІНКА ПОДАТКОВИХ РИЗИКІВ У ПРОЦЕСІ ПОДАТКОВОГО ПЛАНУВАННЯ.....	201
Григор'єв Д.Т. ОБ'ЄКТ БЮДЖЕТНОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ.....	205
Гришко О.М. РОЗУМНІСТЬ СТРОКІВ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	207
Грищук А.Б. ОБМЕЖЕННЯ ТА ЗАБОРОНИ, ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ПРОХОДЖЕННЯМ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В ПРАВООХОРОННІЙ СФЕРІ.....	211
Дем'янчук В.А. РІВНІ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ.....	215
Денисюк І.І. ДО ПИТАННЯ УЧАСТІ ЕКСПЕРТА ТА СПЕЦІАЛІСТА У СУДОВОМУ РОЗГЛЯДІ СПРАВ ПРО ЕКОЛОГІЧНІ АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	218
Задихайло О.А. КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ НА ПУБЛІЧНІЙ СЛУЖБІ: ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ.....	221
Зливко С.В. ХАРАКТЕРИСТИКА МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА СИСТЕМИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ.....	224
Глюшик О.М., Пилипець М.Я. ПОДАТОК НА НЕРУХОМЕ МАЙНО, ВІДМІННЕ ВІД ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ.....	227
Кравченко І.А., Колодочка О.Є. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО ВИЗНАЧЕННЯ ДРІБНОГО ХУЛІГАНСТВА.....	230
Литвин Н.А. СТРУКТУРА ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРАВОВІДНОСИН У ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ.....	234
Литвиненко А.А. ФІНАНСОВО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	237
Лозинський Ю.Р. ДОЗВІЛЬНА СИСТЕМА ЯК АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ ІНСТИТУТ.....	240
Майданевич Г.А. ФІЗИЧНІ ОСОБИ-ПІДПРИЄМЦІ – СУБ'ЄКТИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ.....	243
Михайлова Ю.О. ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ПОЗИТИВНОГО МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ.....	245
Москаленко С.І. ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВІАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ.....	249
Пашинський В.Й. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБОРОНИ УКРАЇНИ.....	252
Подолінний Л.А. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ПРОКУРОРА.....	256
Прокопенко В.В. МИТНІ ФОРМАЛЬНОСТІ ЩОДО ТОВАРІВ, ЯКІ ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ЛІНІЯМИ ЕЛЕКТРОПЕРЕДАЧІ.....	259
Різак М.В. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ОБІГУ ТА ОБРОБКИ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ.....	262
Рой О.В. НОВЕЛИ КОДЕКСУ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ ЩОДО ОСКАРЖЕННЯ ПРАВОВИХ АКТІВ.....	267